

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: **Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr.** — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Holandya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Księstwa Naddunajskie. — Grecya. — Azya. — Afryka. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

W gminie Kruszelnicy, stryjskim obwodzie założono nową systemizowaną parafialną szkołę. Na utrzymanie nauczyciela przy tej szkole zobowiązała się gmina na wieczne czasy płacić co roku 80 złr. m. k. w gotówce, nowo wybudowaną szkołę utrzymywać zawsze w jak najlepszym stanie, w razie potrzeby rozprzeźnić, potrzebne szkolne rekwizyta nakupić i dokupywać, na opał szkoły dostarczać co roku z własnych funduszy 78 fur twardego drzewa a na koniec starać się o potrzebną usługę, czyszczenie i palenie w piecach szkoły.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dążność ku wsparciu oświaty ludu podaje c. k. Namiestnictwo z zasłużonem uznaniem do powszechnej wiadomości.

Lwów, 21. września 1858.

Sprawy krajowe.

(Nowa przestrzeń kolei. — Zawierzytelnienie posła hiszpańskiego. — Telegram Arcyksięcia Karola Ludwika. — Przejazd Arcyksiążąt. — Ulaskawienia. — Legalizacya dokumentów zagranicznych. — Pożyteczność wykazów handlowych.)

Z Rzeszowa donoszą: Dnia 20. b. m. rozpoczęły się na przestrzeni z Dembicy do Rzeszowa próby jazdy, a otwarcie tej kolei nastąpi stanowczo z dniem 1. listopada. Z wiosną roku przyszłego rozpoczyna się roboty na linii z Rzeszowa do Przemyśla.

— Nowo zawierzytelniony przy dworze naszym hiszpański poseł Don Louis Lopez de la Torre Ayllon miał zaszczyt złożyć na dniu 25. b. m. Jego c. k. apostolskiej Mości na osobnej audyencyi swe wierzytelne papiery.

— Miasto Trydent przesłało Jego cesarzewiczowskiej Mości Arcyksięciu Namiestnikowi Karolowi Ludwikowi na pierwszą wiadomość o śmierci s. p. Jej cesarzewiczowskiej Mości Małgorzaty, w drodze telegraficznej adres kondolencyi, na który odpowiedział Jego cesarzewiczowska Mość z Bruku telegrafem w następujących wyrazach:

„Arcyksiążę Karol Ludwik do magistratu miasta Trydent.

Współdziałł miasta Trydent w mojem nieszczęściu, sprawia mi ulgę, ale oraz jest mi nowym dowodem przywiązania okazanego już dawniej do mojej osoby.

Bruk, 20. września 1858.“

— Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Jan przbył z Wenecyi do Tryestu dnia 26. b. m.

— Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Stefan przyjechał do Pragi dnia 26. b. m. rano o godzinie 7 minucie 30 i natychmiast odjechał do Drezn.

— Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę generał-gubernator Ferdynand Maxymilian zezwolił następującym politycznym wychodźcom wrócić bezkarnie do kraju i z prawem do austriackiego obywatelstwa: Luigi Peroni, Angello Visconti, Dominico Rosariva, Gaetano Fraschini, Pasquale de Lorenzi i Rajmundo Lomini.

— Na mocy dekretu c. k. ministra spraw wewnętrznych będzie cesarsko-francuska i cesarsko-turecka ambasada, następnie poselstwo Wielkiego księcia Toskanii i Ameryki północnej przy cesarskim dworze w Wiedniu bezpłatnie legalizować tylko urzędowe dokumenta, to jest takie w których cesarski rząd sam jest interesowany, przeciwnie zaś, za legalizacyę dokumentu prywatnego przy rzeczonych misyach zagranicznych, a co do wolnych państw Ameryki północnej w konsulacie amerykańskim, który załatwia legalizacyę wszystkich dokumentów prywatnych i urzędowych, należy płacić następujące należności, a mianowicie w ces. francuskim poselstwie 5 franków czyli 2 złr. 30 kr., w tureckim poselstwie 1 złr. 30 kr., w poselstwie W. księstwa tokańskiego za legalizacyę metryki 45 kr., a za inny dokument 2 złr., nakoniec w konsulacie Ameryki północnej 2 dolary czyli 5 złr.

— Lit. korespondencya austr. pisze: Przydatność statystycznych wykazów handlowych okazuje się zwykle dopiero wtenczas, kiedy wszystkie cyfry dane mogą być zestawione i porównane. Idzie przy tem nie tylko o wielkość obrotu handlowego, lecz także i rozmaitość jego, a kiedy kupcowi nastęrcza się ztąd sposobność do spekulacyi zyskowniejszej, zyskuje ogół przegląd tego wszystkiego, cokolwiek przydać się może fabrykantom wyrobów narodowych i przemysłowi krajowemu. I tak widząc n. p. wzmagający się wywóz wyrobu popłatnego także i w kraju, godziłoby się zbadać przyczyny tego zjawiska, i podać środki i sposoby do pomnożenia wyrobu przedmiotów poszukiwanych, a zatem i popłatnych. W takim razie nie chodzi już tylko o zmniejszenie bilansu biernego, a jeszcze mniej o to, by powiększeniem pozycyi celnych rozszerzyć sztucznie obręb odnoszącego się przemysłu. Nie zaprzeczoną jednak jest rzeczą, że wzmagający się i wychodzący z samego już porządku rzeczy rozwój wszelkiej przemysłowości i fabrykacyi rozmaitych wyrobów krajowych wychodzi właściwie na korzyść państwa całego, gdyż przez to pomnaża się oraz i ludność, możność płacenia większych i liczniejszych podatków, i w ogóle dobry byt i pomyślność mieszkańców. Nie należy przeto lekce ważyć żadnego, choćby też mniej na pozór pożytecznego rękodzielnictwa lub sposobu zatrudnienia i godziwego zarobkowania, gdyż ogół kilku lub kilkunastu mniejszych działów rękodzielniczych lub przemysłowych przedstawia zawsze znaczną już potęgę w ekonomii politycznej. Każdy dobry patriota powinienby się przeto przyłożyć do pożytku powszechnego bądź czynem, bądź-to dobrą radą i zachętą. Trzeba bowiem zjednoczonej czynności i wzajemnej w tej mierze pomocy, jeśli Austria dojść ma do pożądanego rozwoju materialnego, a do jakiego przyjść może i powinna. Błogosławieństwo położenia jej geograficznego i bogactwo skarbów przyrody sprawdzi się dopiero wtenczas, kiedy mieszkańcy jej nauczą się z nich korzystać, gdyż skarby ukryte w ziemi i marnie ginące, nie zasługują właściwie na to miano. Przedmiot ten prowadzi częstokroć do wniosków i uwag ogólnych, lecz te nie sa wcale dostateczne: oprócz tego potrzeba także i wykazów szczegółowych, a czem zająć się ma statystyka. Nie omieszkamy przy każdej dobrej sposobności podawać wyjaśnień na zasadzie takich wskazówek, i przysparzać dat statystycznych; trzymać się jednak będziemy zawsze tej zasady, że wynikające z porządku rzeczy coraz większe wzmaganie się wszelkiej produkcji krajowej, i odpowiednie wyszukanie sposobów łatwiejszego wywozu i spieniężenia wyrobów krajowych może przedewszystkiem przyłożyć się do podźwignienia także i dobrego bytu w kraju i zamożności jego mieszkańców. Jest to obszar bardzo rozległy, i nie tak łatwo na nim się zorientować, lecz powtarzamy jeszcze raz i powtarzać nie przestaniemy, że nie należy w tej mierze żadnemi, choćby też najdrobniejszymi pogardzać szczegółami, gdyż wszystko należy do jednej i tej samej organizacyi i całość stanowi. Mimo to, że dla przesilenia handlowego zmniejszył się tak przywóz jak i wywóz w pierwszych sześciu miesiącach roku bieżącego, to jednak nalazło się kilka i takich artykułów, których wywóz nie tylko od przesilenia tego nie ucierpiał, lecz nadto jeszcze się i dość znacznie powiększył. Wyrobów ze stali wywieziono w pierwszej połowie r. b. więcej o 10.000 cetnarów celnych, niż w tymże okresie roku poprzedniego. Na okrętach i innych statkach wodnych powiększył się wywóz ten o 20.000 beczek, a nawet i więcej. Nie jest to zapewne przypadkowe tylko zdarzenie, lecz wskazuje na porządną i stateczny rozwój dwóch ważnych działów przemysłowych, a dla dalszego utrzymania ich i podźwignienia znajdują się w kraju wszelkie warunki i dostateczne żywioty.

Anglia.

(Zwłoka w ogłoszeniu traktatu z Chinami. — Wyprawa do Kolumbii. — Bunt więźniów w Portland.)

Londyn, 25. września. Zwłokę w ogłoszeniu traktatu chińskiego usprawiedliwia tem ministeryalny *Herald*, że nie jest w zwyczaju ogłaszać traktatów urzędownie przed ich ratyfikacyą, dodaje jednak dla wiadomości, że traktat angielski zawiera te same główne punkta, co francuski, że względem wynagrodzenia wystawiony jest osobny dokument, że Chiny obowiązały się zapłacić Anglii 2 miliony taelów (600 do 700.000 ft. szt.) za koszta wojenne i tyleż dla wynagrodzenia poddanym angielskim strat poniesionych w Kantonie, a nakoniec, że Kanton tak długo pozostanie obsadzony wojskiem, dopokąd sumy te nie będą wypłacone.

— Podoficerowie i szeregowcy lekkiej piechoty marynarskiej, którzy mieli odpłynąć do Kolumbii i byli już na okręcie „Argus,” otrzymali wczoraj niespodzianie przeciwny rozkaz, i musieli powrócić na ląd. Byli to wyłącznie ochotnicy.

— Dziennik *Times* umieszcza korespondencję naocznego świadka podczas buntu aresztantów w więzieniu Portland: Według tej korespondencji groził ten rozruch wiele gorszem. Więzienie na wyspie Portland w hrabstwie Dorsetshire założone jest przeszło od 10 lat, i mieści do 1500 aresztantów, których po największej części używają do robót przy łomach kamieni w pobliżu więzienia. W poniedziałek przed 8 dniami, gdy ich wyprowadzono i gdy jak zwykle rozpoczęli już swą robotę, zgromadziło się nagle 30 do 40 aresztantów na dany znak, na miejscu położonem w pośrodku kamieniołomu, chcąc ztamtąd uderzyć na swych dozorców. Szczęściem uprzedzone władze miały się na ostrożności. Pikieta milicyi Welfordskiej uderzyła na skupionych więźniów, i spiesźnie zmusiła ich do ucieczki. Na odgłos trąbki ruszyli żołnierze i obsadzili wszystkie główne punkta; i niedopuszczając skupienia się, pojmano wkrótce przewodźców buntu i odprowadzono do więzienia. Z zeznania więźniów okazuje się, że planem ich było skupić się na umówionem miejscu, i społem uderzyć na swych strażników, wymordować, spalić więzienie, zrabować wioski na wyspie i wynieść się na stały ląd. Łatwo to być mogło, bo wszyscy prawie są w sile wieku i bez kajdan, a broń mogli mieć nie tylko z zabitych dozorców, ale oraz z sprzętów, jakich używali przy łomaniu kamieni. Zbrojna siła na nich użyta składała się z 250 strażników i 200 ludzi milicyi.

Francya.

(Wymiana ratyfikacji konwencji względem Księstw Naddunajskich. — Przybycie Cesarza do Chalons oznaczone. — Prasa prowincjonalna. — Eskadra pruska. — Sprzedaż dóbr szpitalnych. — Ekspedycja hiszpańska. — Obwarowanie wybrzeży angielskich. — Wyprawa na Kochinchinę. — Doniesienia z Madagaskaru.)

Paryż, 25. września. Wymiana ratyfikacji konwencji względem reorganizacji Księstw Naddunajskich ma nastąpić 30. b. m. lub 1. października, i w tym zamiarze odbędzie się 29. b. m. w Paryżu pod prezydencją Cesarza wielka rada gabinetowa, na której znajdować się będą wszyscy ministrowie.

— Miasto Chalons otrzymało urzędowe oznajmienie, że Cesarz zjedzie do obozu na dniu 30. września. Wiadomość ta zbija dostatecznie wszelkie przeciwne pogłoski, a nawet wieść puszczone na giełdzie, jakoby Cesarzowi wydarzył się przypadek, i księżę Napoleon dlatego pospieszył do Biarritz, okazała się całkiem bezasadną.

— Dziennik *Journal des Débats* rozpisuje się o krytycznem położeniu prasy prowincjonalnej, słusznie jednak utrzymuje, że dzienniki te byłyby nierównie lepsze i pożyteczniejsze, gdyby zamiast zwracania uwagi na Paryż i zagranicę, troszczyły się więcej o to, co najbliżej je obchodzi, słowem gdyby starały się raczej być pierwszymi w miejscu niż ostatnimi w Rzymie.

— Eskadra pruska, złożona z dwóch fregat i jachtu królewskiego Grille, zawinęła w niedzielę 19. września do zatoki Brestu, powitana 21 wystrzałami baterji portowych i dwóch korwet rosyjskich stojących w porcie. Księcia Adalberta przyjmował wiceadmirał prefekt morski, i odprowadził go do prefektury, gdzie we wtorek wyprawiono na cześć księcia wielki bankiet.

— Kwestya względem sprzedaży dóbr szpitalnych — pisze *Union de la Sarthe* — okazała się bardzo korzystną w zastosowaniu. Na dniu 5. września sprzedano w drodze licytacji kilka nieruchomości, należących do szpitalu w Chateau du Loir. Ich czynsz dzierżawny wynosił 180 fr., a oszacowane były na 7405 fr. Przy licytacji jednak uzyskano 16.658 fr., więcej niż podwójną wartość.

— Jak utrzymuje dziennik *Pays*, mylna jest wiadomość, jakoby rząd hiszpański przygotowywał ekspedycję na Meksyk. Hiszpania wzmocniła tylko swoją stację morską w odnodze meksykańskiej dwoma okrętami wojennymi, dlatego, że w kilku prowincjach meksykańskich panuje anarchia, zagrażająca bezpieczeństwu cudzoziemców. W tym zamiarze otrzymały dwie fregaty parowe rozkaz odpłynąć z Kadyxu do Hawany. Wyłane równocześnie z Hiszpanii 3000 ludzi na wyspę Kubę przeznaczone są do zmienienia załogi tamtejszej. Zresztą nie tylko w Madrycie wznieca obawę terazniejszy stan rzeczy w Meksyku; także w Paryżu uznano go niebezpiecznym, i nowy naczelny komendant stacyi antylskiej, admirał Renaud, bawiący obecnie w Paryżu, otrzymał specjalne instrukcje w tej mierze, i udaje się paropływem „Ardent” na miejsce przeznaczenia. Statek ten kończy właśnie uzbrojenie swoje w zatoce Lorient.

— Dziennik *Pays* pisze: Korespondencja londyńska zawiera następującą wiadomość: Przedłożyli już sprawozdanie swoje inżynierowie, którzy ostatnimi czasy rozpoznawali stan portu handlowego Poole u cieśniny kaletańskiej (w hrabstwie Dorsetshire), i naradzali się nad sposobem najlepszego obwarowania jego. Otóż oświadczyli się między innymi za koniecznem wzniesieniem baterji dla obrony wnijsia do portu i mniej stoczystych wybrzeży pobliskich, gdzieby łatwo wylądować można. Dalsze rozpoznanie kwestji fortyfikacyjnej ma później nastąpić. Jak wiadomo, uległa administracja wojenna zdaniu prasy angielskiej, która domagała się jak najusilniej, by port Poole, odległy tylko o 66 mil angielskich od Cherbourga, ufortyfikowano jako najbliższe fortecy tej miejsc. Obawy dzienników angielskich były niepotrzebne i przesadzone, lecz mimo szczerych oświadczeń obu rządów nie mogła się opinia publiczna potąd uspokoić. Wrzawa dzienników nie zważyła zapewne zgody między

rządem angielskim i francuskim, a zresztą rozpoczęto już pracę około obwarowania miejsca rzeczzonego. Rząd angielski ma wprawdzie słuszną i lepiej całą rzecz widzi, lecz folguje exaltacji opinii publicznej, która nastaje na wykonanie niepotrzebnej i tak ogromnie kosztownej budowy, a według zdania znawców nieprzydatnej bynajmniej pod względem strategicznym.

— Dziennik *Monitor de l'Armée* zapowiada wyprawę na Kochinchinę w październiku albo w początkach listopada, i podaje oraz powody zażalenia Francji na państwo Anam, które się składa z trzech części, to jest Kochinchiny, Cambodży i Tonkinu. Cesarz Gia-Long przychyłając się w r. 1785 do żądania Francji, zezwolił na wolne wykonywanie chrześcijańskiej religii w całym państwie. Pomimo tego przyrzeczenia, które Gia-Long dał swoim i swych następców imieniem, nie ustają jego następcy od 30 lat prześladować chrześcijan i męczyć misjonarzy. Osobliwie francuscy i hiszpańscy misjonarze byli narazeni na te prześladowania, a w 1857 roku stracono księdza Diaz, hiszpańskiego prałata z rozkazu teraźniejszego Cesarza Tu-Duc w Tonkinie. I to jest powodem interwencji hiszpańskiej. Francya wysłała w tym samym roku p. Montigny do Kochinchiny z poleceniem proponować Cesarzowi Anamu traktat przyjaźni. Ta misya jednak niepowiodła się, gdyż dwór w Hue, (t. j. nazwisko stolicy państwa), wzbraniał się przyjąć pan Montigny i dać na jego propozycję jakąkolwiek odpowiedź. Ztąd postanowiono wyprawę, która wylądować w zatoce Tourane. Ta zatoka należy do części kraju, którą Gia-Long w końcu upłynionego stulecia odstąpił Francji.

— Na początku miesiąca lipca zamordowano na zachodniem wybrzeżu Madagaskaru francuskiego kapitana okrętowego i jego ludzi. Dziennikowi *Journal du Havre* piszą o tym wypadku z wyspy Reunion pod dniem 2. sierpnia w następujący sposób: Kapitan chciał na afrykańskiem wybrzeżu zabierać zamówionych murzynów, ale znalazłszy wielkie trudności, odjechał do Menabe na zachodniem wybrzeżu Madagaskaru. Przywiózł ze sobą pismo do młodszego Samata, który „miał mu dostarczyć całkowity ładunek Malgaszów.” Ale za przybyciem okazało się, że Samat nieufając Menabeom, zbiegł od pięciu dni. Kapitan chcąc groźbą wymócić wylądował z kilkoma swych ludzi, lecz został wzięty w niewolę; wkrótce potem zabrali mieszkańcy także okręt i resztę załogi okrętowej i wszystkich wymordowali.

Belgia.

(Festyny wrześniowe w pamięć niepodległości.)

Bruxela, 25. września. Dnia wczorajszego przybył tu Król z powrotem.

W mieście jest pełno obcych przyjezdnych, którzy zwykle zjeżdżają się na festyn wrześniowy, a oprócz tego odbyć się ma dziś rzadkie widowisko przeglądu działwy. Wychowawców rozmaitych zakładów szkolnych i rękodzielniczych, którzy w liczbie 8063 dziś rano tu przybyli, przywitał i przyjął na stacyi burmistrz z radą miejską, poczem zaprowadzono ich do 16tu rozmaitych lokalów, gdzie przygotowano dla nich śniadania. Około południa udali się w oddzielnych kolumnach i z muzyką wojskową na czele przed zamek, gdzie ich ustawiono w szeregi. O godzinie 1szej przybył Król w towarzystwie swej rodziny i ministrów. Księżęta zatrzymali się na terasie zamkowej, podczas gdy Król śród serdecznych okrzyków radości przechodził pieszo obok szeregów. Po tym przeglądzie zebrał się na terasie wszyscy profesorowie, którzy w towarzystwie swych uczniów tu zjechali, a p. Rogier miał stosowną przemowę. Następnie rozpoczęła się defilada i trwała blisko godzinę w obecności Króla siedzącego na terasie w towarzystwie swej rodziny i asystencyi dygnitarzy koronnych.

Holandya.

(Telegrafy.)

Amsterdam, 21. września. Ze sprawozdania przedłożonego członkom stanów jeneralnych o telegrafach w Holandyi okazuje się, że od 1. stycznia 1857 do 1. stycznia 1858 powiększyła się ogólna ich długość z 1048 na 1091 mil holenderskich. Nowo założone linie idą z Amsterdamu do Hartlingen, z Leenwarden do Sneek, i z Cwolle do Kampen. Również i czynność telegrafów przybrała większe rozmiary; w ciągu roku zesłano urządzono pięć nowych kautorów, a liczba całej służby telegraficznej wynosi 133.

Szwajcarya.

(Ohrady nad konstytucją neuenburską. — Spory z biskupstwem.)

Z Szwajcaryi dnia 21. września. Według dziennika *Frankfurter Journal* zgromadza się dziś znowu komisya neuenburskiej rady konstytucyjnej obradować po raz trzeci nad nowym projektem konstytucyi.

— Nieporozumienie między rządem Berny a biskupem Marilley z Fryburga czyli z biskupstwem Lausanne, odnosi się jedynie do katolickiej gminy Berny, która przed reformacją do tego należała biskupstwa, potem przez 300 lat nie istniała wcale, a którą teraz, ponieważ wznowione jest od początku bieżącego stulecia, reklamuje p. Marilley jako należąca do swego biskupstwa. Berna zaś życzy sobie przyłączyć tę gminę do dyecezyi Bazylei, to jest do biskupstwa w Soloturnie. Ztąd zatem ów historycznie ważny spór względem praw biskupa „in partibus infidelium”, jakim w obec Berny byli przed reformacją biskupowie Lausanny.

Włochy.

(Minister-rezydent austriacki w Parmie. — Zajęcia wojskowe w Rzymie.)

Hrabia Ludwik Paar, c. k. minister-rezydent przy dworach Parmy i Modeny, przyjechał dnia 21. b. m. do Parmy, i jak pisze *Gazz. di Parma*, udał się z swą małżonką po otrzymaniu zaprosin Jej królewiczowskiej Mości księżny rejentki, na kilka dni do księższej wili, Sala.

Rzym, 17. września. Wczoraj składał kardynał Antonelli jako zawiadowca ministerstwa wojny z generałem De Gregori Ojcu ś. dalsze sprawozdanie z zachowania się żołnierzy w Rzymie. Po wiadomem zajściu ponowiły się w niedzielę przed południem podobne jak dawniej uliczne sceny, przy których dragoni papiescy uderzyli na Francuzów, i z nich jeden umarł z odniesionych ran. Rozszerzyła się pogłoska, że dwóch wianych Francuzów mają rozstrzelać. Tłumy ludu cisnęły się na plac „del Popolo“, zawiadła ich ciekawość, bo chodziło tylko o degradację kaprała jednego za kradzież. Zaś sprawców niedzielnej sceny zasądzono tylko na kary więzienia.

Niemce.

(Książę Prus z Warszawy. — Książę Napoleon do Warszawy. — Król belgijski w powrocie. — Książę Meternich. — Wiadomości bieżące. — Propozycje kongresu narodowo-ekonomicznego.)

Berlin, 27. września. Jego królewicz. Mość książę Prus wyjeżdża podług otrzymanych tu wiadomości dnia dzisiejszego z Warszawy, przenočuje w Skierniewicach, a jutro uda się na Wrocław i Dreżno do Badenu.

— Dziś wieczór o godzinie 10tej, przybędzie tu książę Napoleon w przejeździe do Warszawy. Książę jedzie w najściślejszem incognito pod imieniem: hrabia Meudon, i wyruszy o godzinie 12. osobnym pociągiem w dalszą podróż na Wrocław.

Z **Frankfurtu**, 23go września. Jego Mość Król belgijski Leopold i Alfred książę Anglii przyjechali tu wczoraj wieczór i zajęli mieszkanie w gościnnym domu „zum englischen Hof“, gdzie dla Króla Leopolda przygotowane czekały apartamenty. Dziś przed południem o godzinie 10. minucie 15, opuścił Król w towarzystwie księcia nasze miasto i udał się pospiesznym parostatkim do Kolonii a ztamtąd do Bruxeli. Książę Meternich wyjechał dziś o 11tej godzinie prze południem żelazną koleją zwaną „Tanusbahn“. Jego Dostojność jedzie koleją żelazną na Wiesbaden do Winkel a ztamtąd pojazdem do zamku Johannisberg. C. k. prezydialny poseł i urzędnicy c. k. legacyi odprowadzili księcia do dworca kolei żelaznej. Wczoraj pu południu widziano księcia przechodzącego się z swą rodziną po głównych ulicach miasta. O 5. godzinie był dyplomatyczny obiad u c. k. prezydialnego posła hrabi Rechberg-Rothentlöwen. Większą część wczorajszego wieczora przepędził książę Meternich u Jego Mości belgijskiego Króla Leopolda.

— Zgromadzenie związkowe miało dziś posiedzenie i obradowano nad sprawami wewnętrznej administracji. Obozowe ćwiczenia nasauskiej brygady zostały dnia 20. b. m. zakończone.

Gota, 21. września. Na dzisiejszem posiedzeniu kongresu narodowo-ekonomicznego przedłożyła sekcya dla zreformowania ustaw o zarobkowości następujące propozycje:

1. Sekcya dla zreformowania ustaw o zarobkowości widzi w oswoobodzeniu pracy od terażniejszego jej ograniczenia środek do podźwignienia rękodzielnictwa, i proponuje, by zgromadzenie przyłożyło się jaknajusilniej do uchylecia wszelkich trudności, na jakie praca potąd natrafia, a w szczególności o to się postaralo:

1) by rękodzielnictwo i handel nie były nadal ścieśniane temi wyłącznemi prerogatywami, jakie potąd przyzwolone są tylko korporacyom osobnym, lub szczególnym jej członkom;

2) by rękodzielnictwo i przedsiębiorstwa handlowe nie podlegały już więcej przymusowi terminowania, odbywania wędrowki i wykazywania się uzdolnieniem, i by niepotrzeba było ubiegać się o osobną w tej mierze koncesyę;

3) by wpływ rządowy na czynności rękodzielnicze dalej się nie rozciągał, jak tylko co do sanitarności publicznej, bezpieczeństwa od ognia lub wody, i innych względów policyjnych;

4) że zresztą powszechnie ustawy cywilne, jak n. p. prawo wolnego rozrzędzenia, zastosowane być mają do rękodzielnictwa i przedsiębiorstw handlowych.

Propozycje powyższe w ten sposób ułożone nie przypadły jednak do przekonania zgromadzenia, które natomiast przyjęło następujący wniosek podany przez dwóch członków sekcyjnych i

Kongres oświadcza się za zasadą wolnego zarobkowania. Kongres mianuje komisję, która obznajomić się ma z trybem rękodzielnictwa w szczególnych państwach niemieckich, i o tem ze stanowiska wolności zarobkowania przedłożyć sprawozdanie najbliższemu kongresowi.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Pobyt Cesarza w Warszawie.)

Warszawa, 26go września. *Gazeta warszawska* pisze: Najjaśniejszy Cesarz i Król, przedwczoraj o godzinie 10³/₄ z rana, w towarzystwie Jego król. Wys. księcia Karola bawarskiego, wyjechał z pałacu Belwederskiego, raczył udać się na pola Powązkowskie, gdzie w obec Jego ces. król. Mości odbyło się strzelanie do celu całej piechoty wojsk zebranych pod Warszawą. Poczem Najjaśniejszy Pan wraz z Jego królewską Wysokością raczył udać się na śniadanie do pałacyku obozowego. Następnie Najjaśniejszy Pan obecny był strzałom całej artyleryi do składu wojsk

tych należącej. O godzinie 3¹/₂ Jego ces. król. Mość, w powrocie z obozu, pozostawiwszy Jego królewską Wysokość w tak zwanym domku Białym, przybył do pałacu Belwederskiego.

Wieczorem o godzinie 7³/₄, Najjaśniejszy Pan wraz z generał-adjutantem hr. Adlerbergiem 2gim, przybyć raczył do teatru wielkiego na widowisko, gdzie po raz pierwszy przedstawioną była nowa opera Stanisława Moniuszki, pod tytułem *Elis*, z treścią Stanisława Bogusławskiego; zkład po upływie półgodziny, wyjechał do dworca kolei żelaznej, dla powitania przybyłego w dniu wczorajszym z zagranicy Jego królewskiej Wysokości księcia Pruskiego Fryderyka-Wilhelma-Ludwika. O godzinie 9¹/₂ Najjaśniejszy Cesarz wraz z przybyłym Najdostojniejszym Gościem, przyjechał do pałacu Belwederskiego, gdzie raczył oglądać wartę honorową z pułku piechoty imienia Jego król. Wys. księcia Pruskiego.

Wieczorem, równie jak w dniu onegdajszym, ulice i gmachy miasta zajaśniały rzesistą iluminacją.

W dniu wczorajszym o godzinie 9tej z rana, raczył Najjaśniejszy Cesarz i Król używać przechadzki po ogrodzie Belwederskim. O godzinie 11¹/₂ Jego ces. król. Mość w towarzystwie Jego król. Wys. Księcia Pruskiego wyjechał na pola za rogatką Wolską, gdzie pod wsią Górcami znajdować się raczył na przeglądzie wojsk zebranych w obozie pod Warszawą, które następnie defilowały dwa razy marszem ceremonialnym. Po ukończeniu przeglądu, Najjaśniejszy Pan wraz z Jego królewską Wysokością powrócił do pałacu Belwederskiego.

O godzinie 7¹/₂ wieczorem, Jego ces. król. Mość, w towarzystwie Jego król. Wysokości Księcia Pruskiego, wyjechał do parku Łazienkowskiego, zkład udawszy się do teatru Dworskiego w Pomarańczarni, raczył zaszczyścić swą obecnością dane widowisko. Następnie Najjaśniejszy Cesarz wraz z Jego król. Wysokością przejeżdżał po parku, dla obejrzenia iluminacji, wśród tłumnie zebranej publiczności, która za każdym ujrzeniem Najukochońszego Monarchy wydawała radośne okrzyki. — O godzinie 10¹/₂ Jego ces. król. Mość powrócił raczył do pałacu Belwederskiego.

Księstwa Naddunajskie.

(Text organizacyi Księstw Naddunajskich.)

Dziennik *Independance* ogłasza text konwencji z dnia 20go sierpnia względem organizacyi Księstw Naddunajskich. Traktat składa się z 50 artykułów i dwóch dodatków, z których pierwszy opisuje nową choragiew a drugi ustawy wyborcze. (Dostówną treść konwencji podamy w następujących numerach gazety naszej.)

Grecya.

(Napady zbójckie. — Obchód rocznicy niepodległości odzyskanej.)

Z **Aten**, 18. września. Ponieważ jedna z najważniejszych kwestyi w obecnej chwili, pisze korespondent *Gazety wiedeńskiej*, niełatwo da się ominąć, zatem przytaczam ją zaraz na wstępie: Już upłynionej soboty nadchodziły z nad granicy wieści o rabunkach, a najnowsze wiadomości potwierdziły je donosząc, że zbójcka banda w sile więcej niżli sta ludzi napadła i zrabowała przed kilką dniami epirote w pobliżu północnej granicy Grecyi położone dystrykta Arta i Radowis, oraz że właśnie ta banda ścigana przez Turków i zrabowanych chrześcijańskich mieszkańców powyż wymienionych dystryktów, widząc się mocno zagrożoną szukała schronienia w granicach królestwa, a grecka pograniczna straż wzbierała ścigającym wstępu. Zład powstały najrozmaitsze pogłoski i dotąd jeszcze trudno powiedzieć stauowczo, czy w tych zajściach upatrywać należy napady zbójckie, czyli jaki zamach polityczny. Zresztą wydał rząd najsurowsze środki schwytać natychmiast wszystkich obwinionych.

Upłynionej środy obchodzono konstytucyjną uroczystość w zwykły sposób; Jej Mość Królowa Rejentka była obecną przy odśpiewaniu *Te Deum* w kościele ś. Ireny; wieczorem oświetlono rządowe budynki.

A z y a.

(Insurrekcya chińska.)

Jak donoszą dziennikowi *Pays* z morza chińskiego, uzyskała znowu przewagę insurrekcya z Kiang-sou. Wojska chińskie pod dowództwem Czang-Kouleanga poniosły ciężką klęskę pod murami Nankinu przypuszczając szturm do tego miasta, a w 10 dni później znieśli powstańcy zupełnie korpus posiłkowy w liczbie 7000 ludzi. Podług ostatnich wiadomości cofnął się Czang-Kouleang ku miastu Czen-kiang-fu ustępując powstańcom całe zdobyte przedtem terytorium. Być może, że wypadki te skłoniły głównie rząd chiński do podpisania traktatu pokoju z mocarstwami zachodniemi.

Afryka.

(Przejazd konzula francuskiego do Dżeddy. — Wojska angielskie.)

Alexandrya, 6. września. Francuski generałny konzul Sabatier przybył tu w przejeździe do Dżeddy dla uregulowania wynagrodzenia szkód wyrządzonych w czasie rzezi w tem mieście. Wyjedzie ztąd jednak dopiero po przybyciu francuskiej fregaty „Duchayla“ na czerwone morze.

— Angielskie przesyłki wojsk na Suez do Indyi rozpoczęły się znowu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 27. września. Jak słyhać przybędzie książę Adalbert pruski, bawiący obecnie z flotylą w Brescie, do Paryża.

